

Rumunsko 2009

Začátkem roku 09 jsme se na některé z akcí dohodli, že by stálo za to ukázat našim rodinám a kamarádům krásy Rumunska a to dřív než podlehne vlivu EU. Protože jsme sebou chtěli vzít i malé hady (děti) rozhodli jsme se využít nabídky ubytování českých krajanů žijících v Rumunském Banátu (info a foto na [www. Banat.cz](http://www.Banat.cz)).

Den odjezdu se začal blížit rychleji než naše práce na stavbě Radkova nového vozidla. Nicméně po pár škrtech v bohaté výbavě tohoto expedičního speciálu (☺) jsme mu cca 1hod před plánovaným odjezdem předali k užívání pojízdné a skoro plně funkční vozidlo ARO 324 TD i se speciálně vycvičeným a proškoleným řidičem – mechanikem.

Odjezd z Liberce jsme naplánovali na pátek 2.10. cca v 16 hodin. Nakonec jsme vyrazili jedno auto s podvailem se čtyřkolkama po 17 hod. a jeli jsme k Honzovi na Ruzyň, kde jsme přeložili jednu naši kolku na jeho vlek abychom měli oba vleky přibližně stejně těžký. Na Ruzyni se k nám přidali ještě další auta tak nás, potom co jsme dojeli Radka, který vyrážel z Liberce po 18 hodině, byla taková malá kolona. Honza s Matějem (12) na voze ARO 324 a vlek se třemi čtyřkolkami, Pavel s Evkou, Ájou (6) a Kačkou (3) na ARU 328, Radek s Jirkou(3> ?), Líbou a Štěpánkem (2) s AREM 328 a vlekem se třemi čtyřkolkami, Karel s Maruškou a Ondrou (5) s vozem Subaru a Martin s Lukášem (13) na voze Mitsubishi Pajero .

Cestu Liberec – Praha – Brno – Bratislava – Budapest – Szeged-Arad – Timisoara – vesnička Ravensca (Rovensko) jsme zdolali pro velký provoz, menší opravy a krátký spánek v Maďarsku asi za 20 hodin. Do Rovenska jsme dorazili po 20 hodině, naštěstí jsme v místním kulturním domě sehnali pana Veverku – ml., který nás vřele ubytoval. Rozházeli jsme se po čtyřech pokojích a dali něco k jídlu a pítí a šli spát.

Neděli jsme začali prohlídkou ubytování, vařením a prohlídkou blízkého okolí a seznámením s místními. Po jídle jsme vyrazili na výlet na čtyřkolkách po okolních cestách necestách, najeli jsme asi 40km z toho Ája na své čtyřkolce asi 30 km, pak už byla tak unavená, že jí musel vystřídat Matěj a ona jela dál s Jirkou. Spolu pak jezdili na kolce po zbytek pobytu, protože Jiřík podcenil přípravu svého stroje a hned po prvním dnu mu odešly přední brzdové destičky (za pomoci nářadí pana Veverky), ty jsme nakonec upravili právě z Ájiny čtyřkolky, takže ta prozatím dojezdila.

Pondělí jsme museli jet natankovat čtyřkolky a trochu zablblí na břehu Dunaje, hlavní cíl naší dnešní cesty měla být jezírka Lacuri , na konci bývalé železniční tratě na svoz dřeva, na potoce Ilova . Tam jsme se ani po velkém úsilí nedostali, železnice byla téměř úplně zničena a cesta zarostlá takovým způsobem že ani na čtyřkolkách jsme neprojeli. Do chaty jsme dorazili až za tmy.

Úterý, jedeme z Rovenska na funkční mlýny na mouku nad Garnic, potom předat učiteli do Garnicu knížky a učebnice, které přivezl Martin z Čech od sponzorů, poseděli jsme v místním obchodě–baru a zajeli k jeskyni Filipova díra, ze které berou místní obyvatelé pitnou vodu.

Další den je lehký výlet do soutěsky a národního parku na řece Nera, cestou projíždíme přes několik bran, které musí první otevřít a poslední zavřít aby neproběhla zvěř. Večer pečeme sele na ohni a zašli jsme k místním objednat sýr a med domů.

Čtvrtek – tentokrát jedeme jen auty. Jedeme do Bigar a pak do hornického města Eibenthal a dále k dolu Baia Noua, který byl v roce 2006 po výbuchu uzavřený, prohlížíme vybavení šachet a pokračujeme dál směr Orsova. Cestou se zastavujeme na obědě v jednom penzionu, rychlost a ochota obsluhy by se snad ani nedala známkovat jídlo tak 2- . No a vstříc dnešnímu cíli a to koupelím v teplých pramenech v Baile Herculane, kam přijíždíme těsně po setmění, nicméně někteří se opravdu v smradlavejch pramenech koupou. Zpět dorážíme opět za tmy.

Pátek – Kačka má 3 narozeniny, jedeme se podívat na jeskyni Turecká díra, kde má být údajně ukrytý

poklad po Turcích, cestou potkáváme (několikrát) sousedy z Rovenska – motorkáře a čtyřkolkáře z Čech, kteří dorazili ve středu. Dál pokračujeme do dalšího českého městečka Svatá Helena a domů.

Sobota – vyrazili jsme jen dvě ARA 328 a jedna čtyřkolka a lehce jsme prošli krámky v Bozovici (?) a pak ještě krátký výlet po okolí, malá havárie čtyřkolkáře Matěje na Gladiátoru (naštěstí nic

vážného jen pár šrámů a naražený rameno ☺), návrat na chatu, dobalit, uklidit, předat chatu a hurá do Čech.

Martin jede po poledni sám okolo Dunaje směr Čechy, my ostatní vyrážíme v 16 hodin, od maďarských hranic nám prší převážně v kuse až na Česko- Slovenské hranice, kde se rozdělujeme a Radek a Karel jedou dál a Já (Pavel) a Honza zastavujeme a v 5 hodin uleháme ke krátkému spánku. 8:30 vyrážíme dál ku Praze a Liberci, kam dorážíme ve 13 hodin.

Během týdne, který jsme v Banátu strávili, jsme na čtyřkolkách a auty projeli české vesnice, navštívili mnoho zajímavých míst a poznali mnoho zajímavých lidí, ale především opět zažili krásnou podzimní Rumunskou přírodu.

Dětem v českých školách jsme předali sponzorské dary, které dovezl Martin z Čech, především učebnice a knihy.

Po celou dobu jsme měli suprové počasí, teplo 20-25 °C, nepršelo nám kromě cesty zpět ani jednou, žádné větší ztráty nebo závady na technice, prostě Super.

Děkuji všem zúčastněným a doufám, že to třeba příští rok zopakujeme.